384R0872

1.4.84 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 90/40

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 872/84

av den 31 mars 1984

om allmänna regler för beviljandet av bidrag till fårköttsproducenter och om upphävandet av förordning (EEG) nr 2643/80

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1837/80 av den 27 juni 1980 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 871/84[2], särskilt artikel 5.7 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag[3], och

med beaktande av följande:

I artikel 5 i förordning (EEG) nr 1837/80 fastställs att ett bidrag skall beviljas till fårköttsproducenter för att kompensera deras eventuella inkomstbortfall. Förmånstagarna till denna åtgärd bör anges närmare.

De bidragsberättigande tackorna bör definieras enligt kriterier som i så hög grad som möjligt överensstämmer med dem som används i rådets direktiv 82/177/EEG av den 22 mars 1982 om de statistiska undersökningar av får- och getbesättningar som medlemsstaterna skall genomföra[4].

För att underlätta förvaltningen bör det införas bestämmelser för att uppskjuta utbetalningar av bidrag till påföljande regleringsår i de fall beloppet per enhet är obetydligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning avses med

1. *fårköttsproducent*:

   a) en enskild jordbrukare, antingen en fysisk eller juridisk person, som föder upp minst tio tackor

      inom en enda medlemsstats territorium, med undantag av Grekland där minimiantalet skall vara fem tackor.

   b) en grupp fysiska eller juridiska personer som delar produktionsmedlen för jordbruk, i syfte att tillsammans föda upp minst tio tackor inom en enda medlemsstats territorium.

2. *bidragsberättigande tacka:*

   ett honfår som har betäckts eller som har lammat minst en gång och som hålls på egendomen den dag då ansökan om premie lämnas, slaktdjur undantagna.

Artikel 2

De bidrag för tackor som avses i artikel 5 i förordning (EEG) nr 1837/80, skall endast betalas ut om de överstiger ett belopp som skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 26 i samma förordning. Om ett bidrag är lägre än detta belopp, skall det läggas till det bidrag som skall betalas ut för det påföljande regleringsåret i den berörda regionen eller de berörda regionerna.

Artikel 3

Om det vid ett regleringsårs slut konstateras att det belopp som har betalats ut a conto i enlighet med artikel 5.3 första

(1) EGT nr L 183, 16.7.1980, s. 1.
(2) EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 35.
(3) EGT nr C 62, 5.3.1984, s. 73.
(4) EGT nr L 81, 27.3.1982, s. 35.

stycket i förordning (EEG) nr 1837/80, är högre än bidragsbeloppet per tacka som får betalas ut under det regleringsåret, skall ett belopp som motsvarar denna skillnad dras av från det bidragsbelopp per tacka som skall betalas ut för påföljande regleringsår till producenter i de berörda mindre gynnade jordbruksområdena.

Artikel 4

Förordning (EEG) nr 2643/80 skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Den skall tillämpas från och med det regleringsår som börjar 1984.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 1984.

På rådets vägnar

M. ROCARD

Ordförande